ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)
της 11ης Νοεμβρίου 2004*

Στην υπόθεση C-171/03,

με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ,

την οποία υπέβαλε το College van Beroep voor het bedrijfsleven (Κάτω Χώρες), με απόφαση της 13ης Απριλίου 2003, που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 14 Απριλίου 2003, στο πλαίσιο της δίκης

Maatschap Toeters,

M. C. Verberk, δραστηριοποιούμενη υπό την εμπορική επωνυμία «Verberk-Voeten»,

κατά

Productschap Vee en Vlees,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους P. Jann, πρόεδρο τμήματος, A. Rosas (εισηγητή) και R. Silva de Lapuerta, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Poiares Maduro
γραμματέας: R. Grass

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

— οι Maatschap Toeters και C. Verberk, δραστηριοποιούμενη υπό την εμπορική επωνυμία «Verberk-Voeten», εκπροσωπούμενες από τον J. Hulshuizen, advocaat,

— το Productschap Vee en Vlees, εκπροσωπούμενο από τον C. M. den Hoed,

— η Ολλανδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την H. G. Sevenster,

— η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον T. van Rijn,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 8ης Ιουνίου 2004,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Η αίτηση περί εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως έχει ως αντικείμενο την ερμηνεία του κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ) 1182/71 του Συμβουλίου, της 3ης Ιουνίου 1971, περί καθορισμού των κανόνων που εφαρμόζονται στις προθεσμίες, ημερομηνίες και διορίες (ΕΕ ειδ. έκδ. 01/001, σ. 131), καθώς και την ερμηνεία και το κύρος του κανονισμού (ΕΟΚ) 3886/92 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 1992, για τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής όσον αφορά τα καθεστώτα επιδοτήσεων που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) 805/68 του Συμβουλίου για την κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΟΚ) 1244/82 και (ΕΟΚ) 714/89 (ΕΕ L 391, σ. 20), όπως αυτός τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2311/96 της Επιτροπής, της 2ας Δεκεμβρίου 1996, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 3886/92 (ΕΕ L 313, σ. 9).

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο διαφορών μεταξύ των Maatschap Toeters (στο εξής: Toeters) και M. C. Verberk, δραστηριοποιούμενης υπό την εμπορική επωνυμία Verberk-Voeten (στο εξής: Verberk), αφενός, και του Productschap Vee en Vlees (στο εξής: Productschap), αφετέρου, επ' αφορμή της αποφάσεως βάσει της οποίας το τελευταίο απέρριψε τις αιτήσεις που υπέβαλαν οι Toeters και Verberk για τη λήψη της πριμοδοτήσεως λόγω πρόωρης διαθέσεως μόσχων στην αγορά.

Η εφαρμοστέα κανονιστική ρύθμιση

Η κοινοτική κανονιστική ρύθμιση

3 Ο κανονισμός 1182/71 περιλαμβάνει ενιαίους γενικούς κανόνες σχετικά με τις προθεσμίες, τις ημερομηνίες και τις διορίες που ορίζονται με νομικές πράξεις του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

4 Το άρθρο 1 του κανονισμού 1182/71 προβλέπει:

«Εκτός αντιθέτων διατάξεων, ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στις πράξεις του Συμβουλίου και της Επιτροπής που εκδόθηκαν ή θα εκδοθούν δυνάμει της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας ή της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενεργείας.»

5 Το άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 1182/71 είναι διατυπωμένο ως εξής:

«1. [...]

Αν προθεσμία που προσδιορίζεται κατά ημέρες, εβδομάδες, μήνες ή έτη υπολογίζεται από τη στιγμή που συμβαίνει κάποιο γεγονός ή πραγματοποιείται κάποια ενέργεια, η ημέρα κατά την οποία συμβαίνει το γεγονός αυτό ή πραγματοποιείται η ενέργεια αυτή δεν υπολογίζεται στη προθεσμία.

2. Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων των παραγράφων 1 και 4:

[...]

γ) προθεσμία που προσδιορίζεται κατά εβδομάδες, μήνες ή έτη αρχίζει με την έναρξη της πρώτης ημέρας της προθεσμίας και λήγει με την παρέλευση της τελευταίας ώρας της ημέρας της τελευταίας εβδομάδας, του τελευταίου μήνα ή του τελευταίου έτους που είναι κατά την ονομασία ή τον αριθμό αντίστοιχη με την ημέρα ενάρξεως της προθεσμίας [...]»

6 Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 805/68 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1968, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/003, σ. 72), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2222/96 του Συμβουλίου, της 18ης Νοεμβρίου 1996 (ΕΕ L 296, σ. 50, στο εξής: κανονισμός 805/68), προβλέπει ότι τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να θεσπίζουν κανονιστικές ρυθμίσεις περί πριμοδοτήσεων, προκειμένου ιδίως να αποκατασταθεί η ισορροπία της αγοράς του βοείου κρέατος μετά τις προκληθείσες από τη σπογγώδη εγκεφαλοπάθεια των βοοειδών (ΣΕΒ) διαταραχές διασφαλίζοντας παράλληλα τα καθεστώτα στηρίξεως στον τομέα του βοείου κρέατος.

7 Το άρθρο 4θ, παράγραφοι 2, 5 και 6, του κανονισμού 805/68 προβλέπει ιδίως τα ακόλουθα:

«2. Μέχρι τις 30 Νοεμβρίου 1998 τα κράτη μέλη μπορούν να χορηγήσουν πριμοδότηση για την πρώιμη εμπορία μοσχαριών. Η πριμοδότηση αυτή χορηγείται κατά τη σφαγή σε κράτος μέλος κάθε μοσχαριού:

— του οποίου το βάρος σφαγίου δεν υπερβαίνει το μέσο βάρος σφαγίου των μοσχαριών που σφάζονται στο οικείο κράτος μέλος, μειωμένο κατά 15 %. Το μέσο βάρος σφαγίου ανά κράτος μέλος καθορίζεται βάσει των στατιστικών στοιχείων Eurostat για το 1995 ή βάσει οποιωνδήποτε άλλων στατιστικών στοιχείων για το έτος αυτό που δημοσιεύονται επίσημα και που αποδέχεται η Επιτροπή,

— το οποίο έχει κρατηθεί, αμέσως πριν από τη σφαγή του, στο κράτος μέλος σφαγής επί διάστημα που θα καθοριστεί.

[...]

5. Σύμφωνα με την προβλεπόμενη στο άρθρο 27 διαδικασία, η Επιτροπή:

[...]

— καθορίζει το ποσό της πριμοδοτήσεως για πρόωρη εμπορία στο ενδεδειγμένο επίπεδο ώστε να καταστεί δυνατή η σφαγή επαρκούς αριθμού μοσχαριών ανάλογα με τις ανάγκες της αγοράς,

— μπορεί να επιτρέψει, αιτήσει κράτους μέλους, διαφοροποιημένη εφαρμογή εντός του κράτους αυτού, της πριμοδοτήσεως για πρόωρη εμπορία, όταν τα ζώα, αμέσως πριν από τη σφαγή τους, είχαν κρατηθεί στην περιοχή σφαγής επί διάστημα που θα καθοριστεί,

— μπορεί να αναστείλει τη χορήγηση της μιας ή/και της άλλης πριμοδοτήσεως που αναφέρονται στο παρόν άρθρο.

6. Η Επιτροπή ελέγχει αν, έξι μήνες μετά την εφαρμογή τους, τα καθεστώτα του παρόντος άρθρου έδωσαν ικανοποιητικά αποτελέσματα.

Στην αντίθετη περίπτωση, η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο την κατάλληλη πρόταση επί της οποίας το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία λαμβάνοντας υπόψη την ανά κράτος μέλος κατανομή των προσπαθειών αναπροσαρμογής και τις τυχόν [εμπορικές] στρεβλώσεις.»

8 Ο κανονισμός 3886/92 περιλαμβάνει τις λεπτομέρειες εφαρμογής σχετικά με τα προβλεπόμενα από τον κανονισμό 805/68 καθεστώτα πριμοδοτήσεων.

9 Κατά το άρθρο 50, παράγραφος 1, αυτού, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2311/96:

«Προϋποθέσεις χορηγήσεως της πριμοδοτήσεως

1. Ένα κράτος μέλος δύναται να χορηγεί πριμοδοτήσεις για πρόωρη διάθεση μόσχων (εφεξής αναφέρεται: «πριμοδότηση») μόνο για ζώα τα οποία σφάζονται στο έδαφός του και των οποίων το βάρος σφαγίου είναι ίσο ή μικρότερο από το βάρος που αναφέρεται στο παράρτημα IV.

Η σφαγή λαμβάνει χώρα σε ένα σφαγείο το οποίο αναλαμβάνει την υποχρέωση έναντι της αρμόδιας αρχής να συμμετέχει στην ορθή υλοποίηση του προγράμματος πριμοδοτήσεων, ιδίως όσον αφορά τα προβλεπόμενα στα άρθρα 50α και 50β.»

10 Το άρθρο 50α του κανονισμού 3886/92, το οποίο προστέθηκε με τον κανονισμό 2311/96, προβλέπει:

«[Αίτηση πριμοδοτήσεως]

1. Κάθε αίτηση για χορήγηση πριμοδοτήσεως πρέπει να υποβάλλεται στην αρμόδια αρχή του οικείου κράτους μέλους το αργότερο τρεις εβδομάδες μετά την ημερομηνία σφαγής.

Είναι δυνατόν να υποβάλλεται αίτηση για περισσότερα του ενός ζώα υπό την προϋπόθεση ότι παρέχονται όλες οι απαιτούμενες πληροφορίες για έκαστο εξ αυτών των ζώων, όπως προβλέπεται στην παράγραφο 2.

2. Κάθε αίτηση που υποβάλλεται πρέπει να συνοδεύεται από όλη την απαιτούμενη λεπτομερή τεκμηρίωση για έκαστο ζώο, έτσι ώστε η αρμόδια αρχή να δύναται να επαληθεύει την επιλεξιμότητά του όσον αφορά την πριμοδότηση.

[...]»

11 Το άρθρο 52 του κανονισμού 3886/92, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2311/96, ορίζει:

«Γνωστοποιήσεις

Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή:

[...]

γ) όσον αφορά την πριμοδότηση της πρόωρης διαθέσεως των μόσχων στην αγορά:

i) τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή τα μέτρα που έχουν ληφθεί για την υλοποίηση του καθεστώτος πριμοδοτήσεως,

ii) το αργότερο μέχρι τις 2 Δεκεμβρίου 1996, τα κράτη μέλη πρέπει να γνωστοποιήσουν στην Επιτροπή ποιες προδιαγραφές σφαγίων έχουν χρησιμοποιηθεί για τα σφάγια μόσχων το 1995, κατά την ανακοίνωση των αριθμητικών στοιχείων παραγωγής προς τη στατιστική υπηρεσία της Επιτροπής,

iii) τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή κάθε Τετάρτη:

— τον αριθμό των ζώων για τα οποία έχει υποβληθεί αίτηση πριμοδοτήσεως κατά τη διάρκεια της προηγούμενης εβδομάδας και αφότου έχει αρχίσει να ισχύει το πρόγραμμα,

— τον αριθμό των ζώων για τα οποία έχει εγκριθεί χορήγηση πριμοδοτήσεως αφότου έχει αρχίσει να ισχύει το πρόγραμμα,

— τον συνολικό αριθμό μόσχων που θα σφάζονται κάθε εβδομάδα από 1ης Δεκεμβρίου 1996 και μετά,

iv) κάθε τρίμηνο τα κράτη μέλη πρέπει να γνωστοποιούν στην Επιτροπή τα βάρη σφαγίου, με υποδιαίρεση σε ομάδες δέκα χιλιογράμμων:

— των μόσχων για τους οποίους έχει ληφθεί αίτηση πριμοδοτήσεως,

— των λοιπών μόσχων.»

Η εθνική κανονιστική ρύθμιση

12 Οι κανόνες που διέπουν τις κατά το άρθρο 50 του κανονισμού 3886/92 αιτήσεις πριμοδοτήσεως παρατίθενται στον Verordening kalverslachtpremie (κανονισμό περί πριμοδοτήσεως της σφαγής μόσχων), τον οποίον εξέδωσε στις 11 Δεκεμβρίου 1996 η διοίκηση του Productschap (PBO-blad 1997, αριθ. 25). Τα άρθρα 2 και 3 του εν λόγω κανονισμού ορίζουν:

«Άρθρο 2

1. Κατόπιν αιτήσεως του κυρίου των μόσχων, χορηγείται πριμοδότηση, υπό τις προϋποθέσεις του κανονισμού της Επιτροπής και υπό όσες τίθενται από ή δυνάμει του παρόντος κανονισμού, για κάθε μόσχο:

— ο οποίος εσφάγη την 1η Δεκεμβρίου 1996 ή μεταγενέστερα [...]

[...]

Άρθρο 3

1. Η αίτηση υποβάλλεται με την αποστολή προς το Productschap ενός χορηγούμενου από το ίδιο εντύπου το οποίο πρέπει να έχει συμπληρωθεί δεόντως και να αναφέρει τα αληθή στοιχεία.

2. Η αίτηση διεκπεραιώνεται μόνον αν, συνοδευόμενη από όλα τα έγγραφα από τα οποία προκύπτει ότι ο μόσχος δύναται να ληφθεί υπόψη για την πριμοδότηση, υποβλήθηκε στο Productschap εντός τριών εβδομάδων μετά την ημερομηνία σφαγής.

[...]»

13 Το άρθρο 6:9 του wet houdende algemene regels van bestuursrecht (γενικού κώδικα περί του διοικητικού δικαίου), της 4ης Ιουνίου 1992 (Stbl. 1998, σ. 1), έχει ως εξής:

«1. Η διοικητική ένσταση ή προσφυγή υποβάλλεται εμπροθέσμως οσάκις περιέρχεται στον αποδέκτη αυτής πριν από τη λήξη της προθεσμίας.

2. Σε περίπτωση αποστολής μέσω ταχυδρομείου, η διοικητική ένσταση ή η προσφυγή υποβάλλεται εμπροθέσμως αν κατατίθεται στο ταχυδρομικό κατάστημα πριν από το τέλος της προθεσμίας, υπό την προϋπόθεση ότι περιέρχεται στον αποδέκτη της το αργότερο μία εβδομάδα μετά την παρέλευση της προθεσμίας.»

Τα πραγματικά περιστατικά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

Η υπόθεση Toeters

14 Με έντυπο της 3ης Απριλίου 1998, η Toeters υπέβαλε ενώπιον του Productschap αίτηση πριμοδοτήσεως λόγω σφαγής 209 μόσχων, για τους οποίους διευκρίνιζε ότι είχαν σφαγεί στις 12, 13 και 16 Μαρτίου 1998. Το έντυπο αυτό απεστάλη ταχυδρομικώς στις 7 Απριλίου 1998 και περιήλθε στις υπηρεσίες του Productschap στις 8 Απριλίου 1998.

15 Με έγγραφο της 26ης Μαΐου 1998, το Productschap απέρριψε στο σύνολό της την αίτηση της Toeters με το αιτιολογικό ότι το σχετικό έντυπο δεν είχε υποβληθεί στις υπηρεσίες της εντός της προθεσμίας των τριών εβδομάδων μετά τη σφαγή των ζώων. Κατά το Productschap, οι προθεσμίες υποβολής των αιτήσεων είχαν λήξει αντίστοιχα στις 3, 6, και 7 Απριλίου 1998.

16 Με απόφαση της 21ης Ιανουαρίου 1999, το Productschap απέρριψε ως αβάσιμη τη διοικητική ένσταση της Toeters κατά της απορριπτικής της αιτήσεώς της περί πριμοδοτήσεως αποφάσεως.

17 Η Toeters άσκησε στις 8 Φεβρουαρίου 1999 προσφυγή κατά της απορριπτικής αυτής αποφάσεως ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου.

18 Η Toeters ισχυρίζεται, μεταξύ άλλων, ότι η απόρριψη της αιτήσεώς της περί πριμοδοτήσεως στο σύνολό της, αφορώσα συνολικό ποσόν ύψους 11 300 περίπου ευρώ, είναι δυσανάλογη σε σχέση με την ελαφρά υπέρβαση της προθεσμίας που διαπιστώθηκε κατά την υποβολή της αιτήσεως.

Η υπόθεση Verberk

19 Με τρία έντυπα της 18ης Φεβρουαρίου 1998, η Verberk υπέβαλε ενώπιον του Productschap αίτηση πριμοδοτήσεως λόγω σφαγής 68, 49 και 102 μόσχων για τους οποίους διευκρίνισε ότι είχαν σφαγεί αντίστοιχα στις 28, 27 και 27 Ιανουαρίου 1998. Όπως προκύπτει από τη σφραγίδα του ταχυδρομείου, τα εν λόγω έντυπα απεστάλησαν στις 19 Φεβρουαρίου 1998. Παρελήφθησαν από τις υπηρεσίες του Productschap στις 20 Φεβρουαρίου 1998.

20 Με έγγραφο της 24ης Φεβρουαρίου 1998, το Productschap απέρριψε τις ανωτέρω τρεις αιτήσεις με το αιτιολογικό ότι τα έντυπα δεν είχαν υποβληθεί εντός της προθεσμίας των τριών εβδομάδων μετά τη σφαγή. Κατά το Productschap, οι προθεσμίες υποβολής των αιτήσεων είχαν λήξει αντίστοιχα στις 19, 18 και 18 Φεβρουαρίου 1998.

21 Με απόφαση της 15ης Απριλίου 1999, το Productschap απέρριψε ως αβάσιμη την ένσταση της Verberk κατά της απορριπτικής των αιτήσεών της περί πριμοδοτήσεως αποφάσεως.

22 Η Verberk άσκησε στις 27 Μαΐου 1999 ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου προσφυγή κατά της ανωτέρω αποφάσεως της 15ης Απριλίου 1999.

23 Η Verberk ισχυρίζεται ότι η μία από τις αιτήσεις που είχε υποβάλει, και συγκεκριμένα η αφορώσα τα σφαγέντα στις 28 Ιανουαρίου 1998 68 μοσχάρια, είχε υποβληθεί στην πραγματικότητα εμπροθέσμως, εφόσον είχε κατατεθεί στο ταχυδρομικό κατάστημα εντός της κανονιστικής προθεσμίας των τριών εβδομάδων.

24 Η Verberk ισχυρίζεται επίσης ότι η συνολική απόρριψη της αιτήσεως της περί πριμοδοτήσεως λόγω ελαφράς υπερβάσεως της προθεσμίας είναι ασυμβίβαστη προς την αρχή της αναλογικότητας.

25 Ενώπιον του College van Beroep voor het bedrijfsleven υποστηρίχθηκε, μεταξύ άλλων, ότι, εκδίδοντας τον κανονισμό (ΕΟΚ) 3508/92 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 1992, για τη θέσπιση ολοκληρωμένου συστήματος διαχειρίσεως και ελέγχου σχετικά με ορισμένα καθεστώτα κοινοτικών ενισχύσεων (ΕΕ L 355, σ. 1), το Συμβούλιο προέβλεψε ότι το εν λόγω σύστημα εφαρμόζεται ιδίως στα καθεστώτα πριμοδοτήσεων υπέρ των παραγωγών βοείου κρέατος, όπως προβλέπει το άρθρο 4, στοιχεία α΄ έως η΄, του κανονισμού 805/68. Κατά το άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3887/92 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 1992, για τις λεπτομέρειες εφαρμογής του ολοκληρωμένου συστήματος διαχειρίσεως και ελέγχου σχετικά με ορισμένα καθεστώτα κοινοτικών ενισχύσεων (ΕΕ L 391, σ. 36), εκτός από περιπτώσεις ανωτέρας βίας, κάθε εκπρόθεσμη υποβολή αιτήσεως έχει ως αποτέλεσμα μείωση του ποσού της αιτούμενης ενισχύσεως ανάλογη προς τον αριθμό των ημερών καθυστερήσεως. Ο κανονισμός αυτός συνάδει προς την αρχή της αναλογικότητας. Πάντως, η θεμελιούμενη στο άρθρο 4θ του κανονισμού 805/68 επίδικη πριμοδότηση για τη σφαγή των μόσχων δεν εμπίπτει στην εν λόγω κανονιστική ρύθμιση.

26 Το College van Beroep voor het bedrijfsleven διερωτάται επί της ερμηνείας που πρέπει να δοθεί στο άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 1182/71. Πράγματι, επαναλαμβάνοντας την περίπτωση αιτήσεως πριμοδοτήσεως που πρέπει να υποβάλλεται εντός των τριών εβδομάδων μετά τη σφαγή, σύμφωνα προς το άρθρο 3, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού, η προθεσμία θα άρχιζε να τρέχει την ημέρα της σφαγής, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη το υπολειπόμενο τμήμα της ίδιας ημέρας. Αντιθέτως, αν έπρεπε να τύχει εφαρμογής το άρθρο 3, παράγραφος 2, του κανονισμού, η προθεσμία θα υπολογιζόταν από την ημερομηνία που έπεται της σφαγής και λήγει κατά την εκπνοή της τελευταίας ώρας της ημέρας η οποία, κατά την τελευταία εβδομάδα, φέρει την ίδια ονομασία με την ημέρα που ακολουθεί τη σφαγή. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, η προθεσμία θα περιελάμβανε πάντα μία επιπλέον ημέρα απ' ό,τι ο αριθμός ημερών που περιλαμβάνονται στις οικείες εβδομάδες.

27 Με την απόφασή του περί παραπομπής, το College van Beroep voor het bedrijfsleven επισημαίνει εξάλλου ότι, αν εφαρμόζονταν οι εθνικοί δικονομικοί κανόνες για τον προσδιορισμό της ημερομηνίας υποβολής της αιτήσεως, ήτοι το

άρθρο 6:9 του γενικού κώδικα περί διοικητικού δικαίου, οι επίδικες, στα πλαίσια της κύριας δίκης, αιτήσεις θα έπρεπε να εκληφθούν ως υποβληθείσες σύμφωνα προς το άρθρο 50α του κανονισμού 3886/92. Πράγματι, ταχυδρομήθηκαν πριν από τη λήξη της προθεσμίας και παρελήφθησαν από τον αποδέκτη τους τουλάχιστον μία εβδομάδα μετά την εκπνοή της προθεσμίας.

28 Κατά το αιτούν δικαστήριο, δεν προκύπτει ότι το γεγονός ότι οι εν λόγω αιτήσεις εξελήφθησαν ως εγκαίρως υποβληθείσες θα έθετε σε κίνδυνο τον αποτελεσματικό έλεγχο ενόψει του οποίου η Επιτροπή προσδιόρισε την προθεσμία, θα αντέκειτο προς τα μέτρα ελέγχου που θέσπισε προς τούτο με το άρθρο 50β του κανονισμού 3886/92 ή θα διατάρασσε την εύρυθμη λειτουργία του καθεστώτος.

29 Ενόψει των στοιχείων αυτών, το College van Beroep voor het bedrijfsleven υπέβαλε στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) α) Πρέπει το άρθρο 3, παράγραφος 2, [...] στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ) 1182/71 να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι μια κατά εβδομάδες προσδιοριζόμενη προθεσμία, όπως αυτή που τάσσει το άρθρο 50α του κανονισμού (ΕΟΚ) 3886/92, λήγει με την παρέλευση της τελευταίας ώρας της ημέρας της τελευταίας εβδομάδας που είναι κατά την ονομασία αντίστοιχη με την ημέρα που ακολουθεί την ημέρα κατά την οποία έλαβε χώρα η σφαγή;

β) Δύναται ένα κράτος μέλος, κατά την εφαρμογή του άρθρου 50α του κανονισμού (ΕΟΚ) 3886/92, να καθορίσει το χρονικό σημείο υποβολής της αιτήσεως πριμοδοτήσεως βάσει εθνικών κανόνων που στην εσωτερική έννομη τάξη του οικείου κράτους μέλους ισχύουν για ανάλογες εθνικές προθεσμίες υποβολής αιτήσεων;

γ) Αν όχι, πρέπει το άρθρο 50α του κανονισμού (ΕΟΚ) 3886/92 να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι μια αίτηση πριμοδοτήσεως "υποβλήθηκε" εμπροθέσμως και αν μπορεί να αποδειχθεί ότι παραδόθηκε στο ταχυδρομείο πριν από την παρέλευση της προθεσμίας των τριών εβδομάδων και παρελήφθη από την αρμόδια αρχή σε τέτοιο χρονικό σημείο μετά την προθεσμία αυτή, ώστε τα σχετικά στοιχεία μπόρεσαν να ανακοινωθούν στην Επιτροπή την ίδια ημέρα που θα ανακοινώνονταν αν η αίτηση πριμοδοτήσεως είχε παραληφθεί εντός της προθεσμίας αυτής από την αρμόδια αρχή;

2) Είναι το άρθρο 50α, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3886/92 έγκυρο κατά το μέρος που αποκλείει πλήρως τη χορήγηση πριμοδοτήσεως επί κάθε υπερβάσεως της προθεσμίας για την υποβολή αιτήσεως πριμοδοτήσεως, ανεξάρτητα από τη φύση και τη σπουδαιότητα της υπερβάσεως της προθεσμίας;»

Επί των ερωτημάτων

Επί του πρώτου ερωτήματος, υπό α΄

30 Με το πρώτο ερώτημα, υπό α΄, το αιτούν δικαστήριο ερωτά αν το άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 1182/71 έχει την έννοια ότι η οριζόμενη σε εβδομάδες προθεσμία, όπως η προβλεπόμενη στο άρθρο 50α του κανονισμού 3886/92 προθεσμία, λήγει με τη λήξη της τελευταίας ώρας της ημέρας η οποία, κατά την τελευταία εβδομάδα, φέρει την ίδια ονομασία με την ημέρα που ακολουθεί εκείνη της σφαγής.

31 Όπως διευκρινίζεται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1182/71, οσάκις η προθεσμία προσδιορίζεται κατά ημέρες, εβδομάδες, μήνες ή έτη, υπολογίζεται από τη στιγμή που συμβαίνει κάποιο γεγονός ή πραγματοποιείται

κάποια ενέργεια, ενώ δεν λαμβάνεται υπόψη για την προθεσμία η ημέρα κατά τη διάρκεια της οποίας χωρεί το γεγονός αυτό ή πραγματοποιείται η ενέργεια. Η ανωτέρω διάταξη αποτελεί έκφραση του λατινικού ρητού dies a quo non computatur in termino, το οποίο αποτελεί τον αναγνωρισμένο από πολλά νομικά συστήματα των κρατών μελών κανόνα δικαίου.

32 Η dies a quo ή ημέρα κατά τη διάρκεια της οποίας συνέβη το γεγονός είναι, επομένως, η ημέρα η οποία αποτελεί το σημείο αφετηρίας της προθεσμίας βάσει της οποίας υπολογίζεται η οριζόμενη νομοθετικώς χρονική περίοδος, ήτοι, όσον αφορά τις υποθέσεις της κύριας δίκης, τρεις εβδομάδες.

33 Κατά το άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού 1182/71, η εκφραζόμενη σε εβδομάδες προθεσμία λήγει με την παρέλευση της τελευταίας ώρας της ημέρας της τελευταίας εβδομάδας που είναι κατά την ονομασία ή τον αριθμό αντίστοιχη με την ημέρα ενάρξεως της προθεσμίας. Η διάταξη αυτή, η οποία επιτρέπει να προσδιοριστεί η dies ad quem ή ημέρα λήξεως της προθεσμίας, πρέπει να ερμηνευθεί εν αναφορά προς το άρθρο 3, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του ιδίου κανονισμού, σύμφωνα με το οποίο ημέρα ενάρξεως της προθεσμίας είναι η ημέρα κατά τη διάρκεια της οποίας έλαβε χώρα το γεγονός. Με άλλους λόγους, αν ένα γεγονός, συνιστών το σημείο ενάρξεως προθεσμίας μιας εβδομάδας, λαμβάνει χώρα τη Δευτέρα, η προθεσμία λήγει την επόμενη Δευτέρα, η οποία αποτελεί την dies ad quem.

34 Η εν λόγω ερμηνεία του κανονισμού 1182/71 αντιστοιχεί στον προβλεπόμενο στο άρθρο 4, παράγραφος 1, της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως περί του υπολογισμού των προθεσμιών, η οποία συνήφθη στη Βασιλεία στις 16 Μαΐου 1972 (στο εξής: Σύμβαση της Βασιλείας), κανόνα, σύμφωνα με τον οποίο «οσάκις προθεσμία υπολογίζεται σε εβδομάδες, η dies ad quem είναι η ημέρα της τελευταίας εβδομάδας η ονομασία της οποίας αντιστοιχεί σε εκείνη της dies a quo».

35 Αντιστοιχεί επίσης στον χρησιμοποιούμενο κανόνα για τον υπολογισμό των προθεσμιών σε δικαστικές υποθέσεις. Κατά το άρθρο 80, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, η προθεσμία που προσδιορίζεται σε εβδομάδες λήγει με την παρέλευση της ημέρας της τελευταίας εβδομάδας που φέρει την ίδια ονομασία με την ημέρα κατά την οποία έλαβε χώρα το γεγονός ή διενεργήθηκε η πράξη που αποτελεί την αφετηρία της προθεσμίας (υπό την έννοια αυτή, βλ. απόφαση της 15ης Ιανουαρίου 1987, 152/85, Misset κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1987, σ. 223, σκέψεις 7 και 8).

36 Δεδομένου ότι για τον προσδιορισμό του τρόπου με τον οποίο υπολογίζεται η προθεσμία και η ημέρα εκπνοής της οριζόμενης εκ του νόμου ημέρας είναι επαρκής ο κανόνας αυτός, στερείται ενδιαφέροντος η διερεύνηση του προσδιορισμού της ημέρας κατά την οποία η προθεσμία άρχισε να τρέχει και του αριθμού ημερών κατά τη διάρκεια των οποίων διηνύθη. Πράγματι, είτε θεωρείται ότι η προθεσμία άρχισε να τρέχει την dies a quo κατά τον χρόνο της επελεύσεως του γεγονότος, την dies a quo το μεσονύκτιο (βλ., υπό την έννοια αυτή, άρθρο 3, παράγραφος 1, της Συμβάσεως της Βασιλείας) είτε την πρώτη ώρα της ημέρας που ακολουθεί την dies a quo, όπως θα μπορούσε να προκύψει από τυχόν ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 2, στοιχείο γ΄, αρχή της περιόδου, του κανονισμού 1182/71, σημασία έχει ότι η εν λόγω dies a quo δεν λαμβάνεται υπόψη για τον τελικό υπολογισμό της οριζόμενης εκ του νόμου χρονικής περιόδου (non computatur in termino).

37 Εξάλλου, τυχόν υπερβολικά περιοριστική του εν λόγω άρθρου 3, παράγραφος 2, στοιχείο γ΄, αρχή της περιόδου, γραμματική ερμηνεία, σύμφωνα με την οποία η προθεσμία αρχίζει να τρέχει μόνο την επομένη της dies a quo, θα μπορούσε να έχει ως συνέπεια, σε περίπτωση όπως η προκείμενη των υποθέσεων της κύριας δίκης, να καταστήσει απαράδεκτη, ως εκπρόθεσμη, αίτηση πριμοδοτήσεως υποβληθείσα την ίδια ημέρα με τη σφαγή των μόσχων, ήτοι την dies a quo. Αυτή δεν ήταν ασφαλώς η πρόθεση του κοινοτικού νομοθέτη, ο οποίος, όταν εξέδωσε τους αφορώντες τον υπολογισμό των προθεσμιών κανόνες, στόχευε αποκλειστικά στον προσδιορισμό του τρόπου με τον οποίο γίνεται ο τελικός υπολογισμός μιας περιόδου, η μη τήρηση της οποίας επάγεται, σύμφωνα με κανονιστική ρύθμιση, ορισμένα έννομα αποτελέσματα.

38 Ενόψει των διαφόρων αυτών στοιχείων, επιβάλλεται να δοθεί στο πρώτο ερώτημα, υπό α΄, η απάντηση ότι το άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 1182/71 έχει την έννοια ότι η προσδιοριζόμενη κατά εβδομάδες προθεσμία, όπως είναι η προβλεπόμενη στο άρθρο 50α του κανονισμού 3886/92 προθεσμία, λήγει με την παρέλευση της τελευταίας ώρας της ημέρας της τελευταίας εβδομάδας που φέρει την ίδια ονομασία με την ημέρα κατά την οποία έλαβε χώρα η σφαγή.

Επί του πρώτου ερωτήματος, υπό β΄

39 Με το πρώτο ερώτημα, υπό β΄, το αιτούν δικαστήριο ερωτά αν παρέχεται σε κράτος μέλος η δυνατότητα, για την εφαρμογή του άρθρου 50α του κανονισμού 3886/92, να προσδιορίζει τον χρόνο υποβολής αιτήσεως πριμοδοτήσεως σύμφωνα με τους εθνικούς δικονομικούς κανόνες που ισχύουν στην εσωτερική έννομη τάξη του επί εθνικών προθεσμιών που είναι παρεμφερείς σε θέματα αιτήσεων.

40 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το εν λόγω άρθρο 50α εμπεριέχει επακριβή κανόνα που πρέπει να εφαρμόζεται ομοιόμορφα εντός της Κοινότητας, κατά τρόπον ώστε να κατοχυρώνεται η ισότητα μεταξύ των επιχειρηματικών.

41 Επομένως, στο υποβληθέν ερώτημα επιβάλλεται η απάντηση ότι, όταν εφαρμόζει το άρθρο 50α του κανονισμού 3886/92, ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να προσδιορίζει τον χρόνο υποβολής αιτήσεως πριμοδοτήσεως σύμφωνα με τους εθνικούς δικονομικούς κανόνες που ισχύουν στην εσωτερική έννομη τάξη του επί εθνικών προθεσμιών που είναι παρεμφερείς σε θέματα αιτήσεων.

Επί του πρώτου ερωτήματος, υπό γ΄

42 Με το πρώτο ερώτημα, υπό γ΄, το αιτούν δικαστήριο ερωτά αν το άρθρο 50α του κανονισμού 3886/92 έχει την έννοια ότι αίτηση πριμοδοτήσεως πρέπει να λογίζεται και ως «υποβληθείσα» εμπροθέσμως οσάκις μπορεί να αποδειχθεί ότι ταχυδρομήθηκε πριν από την παρέλευση της προθεσμίας των τριών εβδομάδων και περιήλθε στην αρμόδια αρχή μετά τη λήξη της εν λόγω προθεσμίας σε χρονική στιγμή κατά την οποία η αρχή αυτή κατέστη εφικτό να κοινοποιήσει τα συναφή στοιχεία στην Επιτροπή την ίδια ημέρα που θα το έπραττε αν η αίτηση πριμοδοτήσεως της είχε περιέλθει πριν από τη λήξη της προθεσμίας.

43 Όπως υπογραμμίζει ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 33 των προτάσεών του, το άρθρο 50α είναι σαφές υπό την έννοια ότι η αίτηση δεν μπορεί να θεωρηθεί ως «υποβληθείσα» παρά μόνον οσάκις περιέρχεται στον αποδέκτη της. Επομένως, δεν αρκεί η αίτηση να παραδόθηκε στις ταχυδρομικές υπηρεσίες εμπροθέσμως.

44 Εξάλλου, το γεγονός ότι η αρμόδια αρχή ήταν σε θέση να ανακοινώσει ορισμένα στοιχεία στην Επιτροπή δεν συνιστά στοιχείο ασκούν επιρροή για τον υπολογισμό προθεσμίας που πρέπει να εφαρμόζεται ομοιόμορφα στο σύνολο της Κοινότητας με σκοπό, ιδίως, την κατοχύρωση της ίσης μεταχειρίσεως των επιχειρηματιών.

45 Ενόψει των ανωτέρω στοιχείων, πρέπει στο υποβληθέν ερώτημα να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 50α του κανονισμού 3886/92 έχει την έννοια ότι αίτηση πριμοδοτήσεως μπορεί να εκληφθεί ως «υποβληθείσα» εμπροθέσμως μόνον οσάκις περιέρχεται στην αρμόδια αρχή πριν από τη λήξη της προθεσμίας.

Επί του δευτέρου ερωτήματος

46 Με το δεύτερο ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ερωτά αν το άρθρο 50α, παράγραφος 1, του κανονισμού 3886/92 είναι έγκυρο στον βαθμό που αποκλείει πλήρως τους αιτούντες από το πλεονέκτημα της πριμοδοτήσεως σε περίπτωση υπερβάσεως της προθεσμίας υποβολής της αιτήσεως, ανεξάρτητα από τη φύση και τη σπουδαιότητα της εν λόγω υπερβάσεως της προθεσμίας.

47 Συναφώς, πρέπει να διευκρινιστεί ότι, οσάκις ο κοινοτικός νομοθέτης τάσσει επιτακτική προθεσμία για την υποβολή αιτήσεως, η απώλεια του δικαιώματος που συνεπάγεται η μη τήρηση της εν λόγω προθεσμίας δεν συνιστά κύρωση αλλά απλώς συνέπεια της μη τηρήσεως των προβλεπομένων από τον νόμο προϋποθέσεων (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 22ας Ιανουαρίου 1986, 266/84, Denkavit, Συλλογή 1986, σ. 149, σκέψη 21).

48 Όταν, επί παραδείγματι, ο νομοθέτης προβλέπει ότι οποιαδήποτε εκπρόθεσμη κατάθεση αιτήσεως οδηγεί σε μείωση ύψους 1 % ανά εργάσιμη ημέρα των ποσών των ενισχύσεων που αφορά η αίτηση και τα οποία ο έχων την εκμετάλλευση θα δικαιούνταν σε περίπτωση έγκαιρης καταθέσεως, όπως προβλέπει το άρθρο 8 του κανονισμού 3887/92, του οποίου έγινε επίκληση ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, δεν ρυθμίζει κατά τρόπο γενικό τις εφαρμοστέες κυρώσεις σε περίπτωση μη τηρήσεως προθεσμίας, αλλά καθορίζει εν προκειμένω τις έννομες συνέπειες, οι οποίες ποικίλλουν ανάλογα με την ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως, της καθυστερημένης καταθέσεώς της.

49 Εξ αυτού έπεται ότι η μείωση του χορηγουμένου ποσού, σε περίπτωση εκπρόθεσμης υποβολής αιτήσεως πριμοδοτήσεως, δεν συνιστά γενική αρχή εφαρμοστέα επί όλων των περιπτώσεων στις οποίες η γεωργική κανονιστική ρύθμιση προβλέπει προθεσμία για την υποβολή αιτήσεως, αλλά ηθελημένη επιλογή του νομοθέτη, ο οποίος εκτίμησε ότι η τήρηση προθεσμίας δεν είναι ουσιώδης για τη διαχείριση συγκεκριμένου καθεστώτος πριμοδοτήσεως.

50 Εν προκειμένω, πρέπει να ελεγχθεί αν ο κοινοτικός νομοθέτης υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως μη προβλέποντας φθίνουσα τάξη του ποσού των χορηγουμένων πριμοδοτήσεων ανάλογα με την ημερομηνία υποβολής των αιτήσεων. Ο έλεγχος αυτός διενεργείται υπό το φως της αρχής της αναλογικότητας.

51 Συναφώς, πρέπει να υπομνηστεί ότι η αρχή της αναλογικότητας, η οποία αποτελεί τμήμα των γενικών αρχών του κοινοτικού δικαίου, απαιτεί οι πράξεις των κοινοτικών θεσμικών οργάνων να μην υπερβαίνουν τα όρια του ενδεδειγμένου και αναγκαίου μέτρου για την επίτευξη των σκοπών που επιδιώκει νομίμως η οικεία ρύθμιση, εξυπακουομένου ότι, οσάκις υφίσταται δυνατότητα επιλογής μεταξύ πλειόνων ενδεδειγμένων μέτρων, πρέπει να επιλέγεται το λιγότερο καταναγκαστικό, ενώ τα προξενούμενα μειονεκτήματα δεν πρέπει να είναι δυσανάλογα προς τους επιδιωκομένους σκοπούς (βλ., ιδίως, αποφάσεις της 5ης Οκτωβρίου 1994, C-133/93, C-300/93 και C-362/93, Crispoltoni κ.λπ., Συλλογή 1994, σ. I-4863, σκέψη 41, της 5ης Μαΐου 1998, C-157/96, National Farmers' Union κ.λπ., Συλλογή 1998, σ. I-2211, σκέψη 60, και της 29ης Οκτωβρίου 1998, C-375/96, Zaninotto, Συλλογή 1998, σ. I-6629, σκέψη 63).

52 Όσον αφορά τον δικαστικό έλεγχο των προαναφερθεισών προϋποθέσεων, ο κοινοτικός νομοθέτης διαθέτει σε θέματα κοινής γεωργικής πολιτικής διακριτική ευχέρεια αντιστοιχούσα στις πολιτικές ευθύνες που του αναθέτουν τα άρθρα 34 ΕΚ έως 37 ΕΚ. Επομένως, μόνον ο προδήλως ακατάλληλος χαρακτήρας ενός θεσπισθέντος στον τομέα αυτό μέτρου έναντι του στόχου που το αρμόδιο θεσμικό όργανο προτίθεται να ακολουθήσει μπορεί να θίξει τη νομιμότητα του μέτρου αυτού (βλ. προαναφερθείσες αποφάσεις Crispoltoni κ.λπ., σκέψη 42, και National Farmers' Union κ.λπ., σκέψη 61).

53 Όπως υπογράμμισαν το Βασίλειο των Κάτω Χωρών και η Επιτροπή με τις παρατηρήσεις που κατέθεσαν ενώπιον του Δικαστηρίου, η αμφισβητούμενη στα πλαίσια της κύριας δίκης πριμοδότηση είναι συγκυριακό μέτρο με προορισμό, αφενός, τη μείωση της πλεονασματικής προσφοράς βοείου κρέατος στην αγορά ως απόρροιας της κρίσεως της ΣΕΒ και, αφετέρου, τη στήριξη των τιμών υπέρ των παραγωγών.

54 Η σημασία της τηρήσεως των προθεσμιών καταθέσεως των αιτήσεων πριμοδοτήσεως προκύπτει σαφώς από την ένατη, δέκατη και ενδέκατη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 2311/96, οι οποίες έχουν ως εξής:

«εκτιμώντας ότι, για να είναι εφικτή η αποτελεσματική παρακολούθηση του καθεστώτος, οι αιτήσεις πρέπει να υποβάλλονται το αργότερο τρεις εβδομάδες μετά από τη σφαγή· ότι οι αιτήσεις αυτές θα πρέπει να συνοδεύονται από όλα τα στοιχεία πληροφορήσεως τα οποία είναι αναγκαία για την ορθή επαλήθευση του φακέλου·

εκτιμώντας ότι είναι αναγκαίο να προβλεφθούν αποτελεσματικά μέτρα ελέγχου· ότι τα μέτρα αυτά πρέπει, ιδίως, να βασίζονται σε διοικητικούς και υλικούς ελέγχους στο σχετικό σφαγείο καθώς και στις μονάδες παχύνσεως·

εκτιμώντας ότι, για την εύρυθμη λειτουργία του καθεστώτος, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να γνωστοποιούν τακτικά ορισμένα στοιχεία σχετικά με τις αιτήσεις και τις αποδοχές των πριμοδοτήσεων, καθώς επίσης και με τις σφαγές των μόσχων».

55 Ενόψει των στόχων της παρακολουθήσεως του καθεστώτος και ελέγχου της τηρήσεως των προϋποθέσεως χορηγήσεως των πριμοδοτήσεων, δεν εμφαίνεται ότι ο νομοθέτης παραβίασε προδήλως την αρχή της αναλογικότητας μη προβλέποντας φθίνουσα τάξη του ύψους της πριμοδοτήσεως που χορηγείται με γνώμονα την ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως.

56 Επομένως, στο δεύτερο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι η εξέτασή του δεν έφερε στο φως κανένα στοιχείο ικανό να θίξει το κύρος του άρθρου 50α, παράγραφος 1, του κανονισμού 3886/92 στον βαθμό που αποκλείει πλήρως τον αιτούμενο από το πλεονέκτημα της πριμοδοτήσεως σε περίπτωση υπερβάσεως της προθεσμίας υποβολής της αιτήσεως, ανεξάρτητα από τη φύση και τη σπουδαιότητα της εν λόγω υπερβάσεως της προθεσμίας.

Επί των δικαστικών εξόδων

57 Δεδομένου ότι η διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν προκειμένου να υποβάλουν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο και έτεροι πλην των ανωτέρω διάδικοι, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφαίνεται:

1) α) **Το άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο γ΄, του κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ) 1182/71 του Συμβουλίου, της 3ης Ιουνίου 1971, περί καθορισμού των κανόνων που εφαρμόζονται στις προθεσμίες, ημερομηνίες και διορίες, έχει την έννοια ότι η προσδιοριζόμενη κατά εβδομάδες προθεσμία, όπως είναι η προβλεπόμενη στο άρθρο 50α του κανονισμού ΕΟΚ 3886/92 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 1992, για τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής όσον αφορά τα καθεστώτα επιδοτήσεων που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) 805/68 του Συμβουλίου για την κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΟΚ) 1244/82 και (ΕΟΚ) 714/89, όπως αυτός τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2311/96 της Επιτροπής, της 2ας Δεκεμβρίου 1996, λήγει με την παρέλευση της τελευταίας ώρας της ημέρας της τελευταίας εβδομάδας που φέρει την ίδια ονομασία με την ημέρα κατά την οποία έλαβε χώρα η σφαγή.**

β) **Όταν εφαρμόζει το άρθρο 50α του κανονισμού 3886/92, ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να προσδιορίζει τον χρόνο υποβολής αιτήσεως πριμοδοτήσεως σύμφωνα με τους εθνικούς δικονομικούς κανόνες που ισχύουν στην εσωτερική έννομη τάξη του επί εθνικών προθεσμιών που είναι παρεμφερείς σε θέματα αιτήσεων.**

γ) Το άρθρο 50α του κανονισμού 3886/92 έχει την έννοια ότι αίτηση πριμοδοτήσεως μπορεί να εκληφθεί ως «υποβληθείσα» εμπροθέσμως μόνον οσάκις περιέρχεται στην αρμόδια αρχή πριν από τη λήξη της προθεσμίας.

2) Η εξέταση του υποβληθέντος ερωτήματος δεν έφερε στο φως κανένα στοιχείο ικανό να θίξει το κύρος του άρθρου 50α, παράγραφος 1, του κανονισμού 3886/92 στον βαθμό που αποκλείει πλήρως τον αιτούμενο από το πλεονέκτημα της πριμοδοτήσεως σε περίπτωση υπερβάσεως της προθεσμίας υποβολής της αιτήσεως, ανεξάρτητα από τη φύση και τη σπουδαιότητα της εν λόγω υπερβάσεως της προθεσμίας.

(υπογραφές)